

видѣть на лице-то му, и дрехы-тъ му
 30 станѣхъ бѣлы и блистаехъ. И ето двама
 31 бѣхъ Моисей и Ілія, които ся явихъ въ
 славѣ, и говорѣхъ за смѣръть-тъ му, коя-
 то имаше *той* да испълни въ Іерусалимѣ.
 32 А Петръ и онѣзи които "бѣхъ съ него,
 бѣхъ отеготени отъ снѣгъ, и когато ся
 разбудихъ, видѣхъ славѣ-тъ му, и два-
 33 ма-та мажѣе стоящи-тъ съ него. И ко-
 гато тѣ ся раздѣлихъ отъ него, Петръ
 рече Іисусу: Наставниче, добръ е да смы-
 тука: и да направимъ три шатры, еднѣ
 за тебе, и за Моисея еднѣ, и еднѣ за
 34 Ілія; безъ да знае що дума. И когато
 казуваше той това, дойде облакъ, и засѣ-
 ни ги; и уплашихъ ся *ученици-тъ* като
 35 влѣзохъ тѣ въ облакъ-тъ. И станѣ гласъ
 изъ облака и казуваше: "Тойзи е Сынъ ми
 36 възлюбленный-тъ; "него слушайте. И ка-
 то станѣ гласъ-тъ, намѣри ся Іисусъ са-
 мичѣхъ. И "тѣ мълкнѣхъ, и никому не
 казахъ въ онѣзи дни нищо отъ това що
 37 видѣхъ. А "на другой-тъ день, когато
 слѣзохъ отъ горѣ-тъ, срѣщнѣ го народъ
 38 много. И ето, человекъ нѣкой отъ народа
 изыка и казуваше: Учителю, молихъ ти
 ся, погледни на сына ми, защото ми е
 39 единокоренъ. И ето духъ го прѣхваща и
 отведнѣхъ пици, и кже го така што той
 ся запѣня, и като го смаже, едвѣмъ ся
 40 отмахнува отъ него. И молихъ ся на твои-
 тъ ученицы да го испѣдятъ, и не могохъ.
 41 А Іисусъ отговори и рече: О роде невѣрный
 и развратный, до кога ще бѣждъ съ
 42 васъ, и ще вы тѣрпѣхъ? Доведи *ми* сына
 го бѣсѣ-тъ, и го покже; а Іисусъ запрѣ-
 43 дѣ духу нечистому, и исцѣли момче-то, и
 даде го на бащѣ му. И удивявахъ ся
 всѣхъ на величіе-то Божіе. И когато ся
 всѣхъ чудѣхъ на всичко това що пра-
 вѣше Іисусъ, той рече на ученицы-тъ си:
 44 "Вложѣте вы въ уши-тъ си тѣзи словеса;
 защото Сынъ человѣческій ще бѣде прѣ-
 45 даенъ въ человѣчески рѣцѣ. Но "тѣ не
 разумѣвахъ тѣзи рѣчъ, и покрыта бѣ отъ
 46 тѣхъ, за да ѣхъ не разберѣтъ; и боехъ ся
 да го попытать за тѣзи рѣчъ. И "влѣзе
 въ тѣхъ помыслѣ такъвъ: Кой ли отъ
 47 тѣхъ ще е по голѣмъ. А Іисусъ като
 видѣ помыслѣ-тъ на сѣрдце-то имъ, зѣ
 48 едно дѣте, и постави го при себе си; И
 рече имъ: "Който приѣме това дѣте въ
 мое-то име, мене приѣма; и който приѣме
 мене, приѣма того който мя е прово-
 дить; "защото който е най малкъ ме-

жду всинца вы, той ще е голѣмъ.
 49 А "Іоаннъ отговори и рече: Наставни-
 че, видѣхмы нѣкой си който изгоняваше
 бѣсове съ твое име, и понеже не слѣду-
 50 ва съ насъ възбранихмы му. И рече му
 Іисусъ: Недѣйте му възбранява; защото
 "който не е противу насъ, откѣдѣ насъ е.
 51 И когато ся испѣлихъ дни-тъ "да ся
 възнесе, той утвѣрди лице-то си да пѣ-
 52 тува къмъ Іерусалимъ. И отпрати прѣдъ
 себе си вѣстители, които отидохъ и влѣ-
 53 зохъ въ село Самаряно да му пригот-
 вятъ *мѣсто*. Но *тамъ* го "не прияхъ, за-
 54 щото лице-то му бѣ на пѣтуваніе къмъ
 Іерусалимъ. И като видѣхъ *това* учени-
 55 ци-тъ му Іаковъ и Іоаннъ, рекохъ: Го-
 споди, некашъ ли да речемъ да слѣзе огнь
 отъ неба-то, и да ты истрѣби, "както стори
 56 и Ілія? А той ся обрнѣ, та имъ запрѣ-
 ти и рече: Вы на кой сте духъ не знаете:
 56 "Защото Сынъ человѣческій не е дошелъ
 да погуби души человѣческы, но да спасе:
 и отидохъ на друго село.
 57 А "като вѣрѣхъ, рече му нѣкой си
 въ пѣтъ-тъ: Господи, ще дойдѣхъ вслѣдъ
 58 тебе дѣто и да идешъ. И рече му Іисусъ:
 Лисицы-тъ лѣгла имать, и птицы-тъ не-
 бесны гнѣзда; а Сынъ человѣческій нѣма
 59 дѣ главлъ да подклони.
 60 А на друго "рече: Вѣрви вслѣдъ ме-
 не: а той рече: Господи, дозволи ми да
 60 идѣ пѣрвомъ да погребѣхъ бащѣ си. А Іи-
 сусъ му рече: Остави мѣртвы-тъ да по-
 грѣбѣтъ мѣртвы-тъ си; а ты иди та про-
 повѣдувай царство-то Божіе.
 61 Рече и другъ: "Ще дойдѣхъ вслѣдъ тебе,
 Господи; но пѣрвомъ дозволи ми да ся
 62 опростѣхъ съ домашны-тъ си. И рече му
 Іисусъ: Никой който е турѣлъ рѣхъ-тъ
 си на рало, и глѣда на задъ, не е спосо-
 бенъ за царство-то Божіе.

ГЛАВА 10.

1 Слѣдъ това опрѣдѣли Господъ и други
 седмдесеетъ, "и распроводи ги по двама
 прѣдъ лице-то си, во всякой градъ и мѣсто
 2 дѣто имаше самъ той да иде. И казуваше
 имъ: "Жетва-та е много, а работници-тъ
 малко; за това "молиѣте ся на Господарѣ-
 3 тѣ на жетвѣ-тъ, да извади работници на
 жетвѣ-тъ си. Идѣте; ето "азъ вы про-
 4 вѣждамъ като агнета въ сѣрдѣ вѣлцы:
 4 "Не носѣте ни кесѣй, ни тѣржикъ, нито
 5 обуца, "и никого въ пѣтъ-тъ не поздра-
 5 вѣвайте. И "въ който къшъ влѣзувате,
 пѣрвомъ казувайте: Миръ на тойзи домъ.

и Іан. 8; 18. 10; 9.

и Іан. 3; 17.

и Дян. 3; 22.

и Іан. 17; 9.

и Іан. 17; 14. Мар. 9; 14, 17.

и Іан. 17; 22.

и Мар. 9; 32. Гл. 2; 50. 18;

и.

и Іан. 18; 1. Мар. 9; 34.

и Іан. 10; 40. 18; 5. Мар.

9; 37. Іоан. 12; 44. 13; 20.

и Іан. 23; 11, 12.

и Іан. 9; 38. Вижъ Числ. 11;

28.

и Іан. 12; 30. Гл. 11; 23.

и Мар. 16; 19. Дян. 1; 2.

и Іоан. 4; 4, 9.

и Іан. 1; 10, 12.

и Іоан. 3; 17. 12; 47.

и Іан. 8; 19.

и Іан. 8; 21.

и Іан. 3 Цар. 19; 20.

и Іан. 10; 1. Мар. 6; 7.

и Іан. 9; 37. 38. Іоан. 4; 35.

и Іан. 3; 1.

и Іан. 10; 16.

и Іан. 10; 9, 10. Мар. 6; 8.

Гл. 3; 3.

и Іан. 4; 29.

и Іан. 10; 12.